

Rados István



Ez a kép egy uszodabérlethez tartozott. A bérlet az első férjemé volt [Rados István]. Az 1938-as évre szól, és a Nemzeti Sportuszoda használatára jogosít fel [a mai Sportuszoda a Margit-szigeten]. Nem emlékszem, hogy milyen gyakran járt úszni, de elég sokat jártunk később együtt is. 1940-ben mentem férjhez. A férjem érettségizett ember volt, nem járt magasabb iskolába, pedig nagyon jófejű emberke volt. A férjemmel angolórára jártam az Erzsébet körútra. Szimpatizáltunk egymással, és mindig egy darabon elkísért, mindig közelebb, hazáig, és a végén följött. Később már otthon tartottuk az angolórát. Vettünk egy angoltanárt, mi ketten. Akkoriban sokat tanultam és tudtam is. És mindaz, ami megmaradt mára, annyi, hogy Good bye. Borzasztó, hogy ennyire nem maradt meg bennem. Legalább két évig tartott az udvarlás, de nagyon élveztem ezt is. Ha jól emlékszem, azt mesélte, hogy banki engedély kellett neki, mielőtt megházasodott. Ellenőrizni

kellett, hogy ki lesz a jövőbeli házastárs. Kinyomoztak, én ezt persze nem éreztem, de a lényeg, hogy elégedettek voltak velem. Volt, hogy én az unokatestvéremmel, Olikával [Rubel Olga] leutaztam a Balatonra nyaralni, ő pedig meglátogatott. Táncolni is elvitt akkor. Kettesben mentünk, borzasztóan udvarolt, azt hiszem, nagyon szerelmes lehetett belém. Nekem sem volt közömbös, nagyon szerettem. Ez után a közös este után már nem volt kérdés, hogy össze fogunk házasodni, talán egy év se telt el, és már esküdtünk is.